

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

14. ledna 2016*

„Nesplnění povinnosti státem — Článek 343 SFEU — Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie — Článek 3 — Osvobození od daně — Region Brusel-hlavní město — Příspěvky na dodávky elektřiny a plynu“

Ve věci C-163/14,

jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 258 SFEU, podaná dne 4. dubna 2014,

Evropská komise, zastoupená F. Clotuche-Duvieusart a I. Martínez del Peral, jako zmocněnkyněmi, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobkyně,

proti

Belgickému království, zastoupenému J.-C. Halleuxem, S. Vanriem a T. Maternem, jako zmocněnci, ve spolupráci s G. Blockem, D. Remym a H. Delahaijem, avocats,

žalovanému,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda čtvrtého senátu vykonávající funkci předsedy pátého senátu, D. Šváby, A. Rosas, E. Juhász (zpravodaj) a C. Vajda, soudci,

generální advokát: P. Cruz Villalón,

vedoucí soudní kanceláře: C. Strömholm, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 23. dubna 2015,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 2. července 2015,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

Rozsudek

- 1 Evropská komise se svým návrhem domáhá toho, aby Soudní dvůr určil, že Belgické království tím, že odmítlo osvobodit orgány Evropské unie od platby příspěvků stanovených v článku 26 nařízení o organizaci trhu s elektřinou v regionu Brusel-hlavní město (*ordonnance relative à l'organisation du marché de l'électricité en Région de Bruxelles-Capitale*) v platném znění, jakož i v článku 20 nařízení o organizaci trhu s plynem v regionu Brusel-hlavní město (*ordonnance relative à l'organisation du marché du gaz en Région de Bruxelles-Capitale*) v platném znění, a tím, že zabránilo navrácení uvedených příspěvků, které tímto způsobem vybral region Brusel-hlavní město (dále jen „sporné příspěvky“), nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 3 druhého pododstavce Protokolu ze dne 8. dubna 1965 o výsadách a imunitách Evropské unie, který byl původně přílohou Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství (Úř. věst. 1967, 152, s. 13) a nyní podle Lisabonské smlouvy přílohou Smluv o EU, o FEU a o ESAE jakožto protokol č. 7 (dále jen „Protokol“).

Právní rámec

Unijní právo

- 2 Na základě čl. 28 prvního pododstavce Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství a poté, v návaznosti na vstup Lisabonské smlouvy v platnost, na základě článku 343 SFEU, Unie požívá na území členských států výsad a imunit nezbytných k plnění svého poslání za podmínek stanovených v Protokolu.
- 3 Článek 3 Protokolu stanoví:

„Unie, její pohledávky, příjmy a ostatní majetek jsou osvobozeny od veškerých přímých daní.

Vlády členských států přijímají, kdykoli je to možné, vhodná opatření umožňující prominutí nebo navrácení nepřímých daní a poplatků z prodeje, které tvoří součást ceny věcí movitých nebo nemovitostí, jestliže Unie uskuteční pro své úřední potřeby větší nákupy, jejichž cena zahrnuje daně a poplatky tohoto druhu. Prováděním těchto opatření nesmí být narušena hospodářská soutěž v rámci Unie.

Osvobození se nevztahuje na daně, dávky a poplatky představující pouze odměnu za veřejně prospěšné služby.“

Belgické právo

- 4 Původní znění nařízení regionu Brusel-hlavní město ze dne 19. července 2001 o organizaci trhu s elektřinou v regionu Brusel-hlavní město, které nabylo účinnosti dne 1. ledna 2003 (*Moniteur belge* ze dne 17. listopadu 2001, s. 39135, dále jen „nařízení ‚o elektřině‘“) v článku 26 stanovila:

„§ 1 Udělením povolení k poskytování dodávek na základě článku 21 vzniká povinnost fyzické či právnické osoby, která je držitelem tohoto povolení a která je v dalším nazývána poplatníkem, k měsíční platbě poplatku.

§ 2 Povinnost k platbě tohoto poplatku vzniká k 1. lednu hospodářského roku. Lze jej uhradit do 31. března hospodářského roku.

§ 3 Poplatek se vypočítává na základě proudové hodnoty hlavního jističe poskytované oprávněným konečným odběratelům prostřednictvím sítí, přípojek a přímých rozvodů o napětí do 70 kV v odběrných místech nacházejících se v regionu Brusel-hlavní město. U odběratelů ze sítí vysokého napětí je poskytnutou proudovou hodnotou proudová hodnota přípojky. Tato hodnota je rovna maximální proudové hodnotě vyjádřené v kVa, která je poskytována podle smlouvy o připojení. Pokud není uvedena ve smlouvě o připojení nebo v případě překročení odebrané proudové hodnoty ve vztahu k maximální proudové hodnotě poskytované na základě smlouvy o připojení, je proudová hodnota přípojky rovna maximální proudové hodnotě vyjádřené v kVa, která byla odebrána v průběhu předchozích třiceti šesti měsíců, vynásobené koeficientem 1,2.

U odběratelů ze sítí nízkého napětí je poskytovaná proudová hodnota určena podle kapacity hlavního jističe a je vyjádřena v kVa. Tabulka uvádějící jmenovité intenzity jističů a odpovídající proudové hodnoty je součástí přílohy tohoto nařízení.

§ 4. Měsíční poplatek je u vysokého napětí stanoven na 0,67 eura za kVa.

U nízkého napětí je stanoven podle následujícího sazebníku:

1. Poskytovaná proudová hodnota je rovna 1,44 kVa nebo nižší: 0,00 eura;
2. Poskytovaná proudová hodnota v rozmezí:
 - 1,44 a 6,00 kVa: 0,60 eura
 - 6,01 a 9,60 kVa: 0,96 eura
 - 9,61 a 12,00 kVa: 1,20 eura
 - 12,01 a 36,00 kVa: 2,40 eura
 - 36,01 a 56,00 kVa: 4,80 eura
 - 56,01 a 100,00 kVa: 7,80 eura.

Tato částka je každoročně přizpůsobována indexu spotřebitelských cen v království. [...]

§ 5 Vláda stanoví prováděcí opatření k tomuto článku. Může zejména uložit provozovateli distribuční soustavy, provozovateli regionální dopravní sítě a uživatelům přímých rozvodů, aby jí poskytly údaje potřebné k výběru poplatku.

Vláda může pověřit provozovatele distribuční soustavy, aby zaslal poplatníkům výměr poplatku. Ve výměru se uvádí zejména období, za něž je poplatek vyměřen, základ pro jeho výpočet, jeho sazba, datum splatnosti a způsob jeho úhrady. Zasláním nebo nezasláním tohoto výměru přitom nejsou dotčeny práva a povinnosti poplatníků.

§ 6 Poplatek je vybírán a vymáhán podle pravidel stanovených v kapitole VI nařízení ze dne 23. července 1992 o regionální dani zatěžující osoby užívající budovy a vlastníky práv k určitým nemovitostem. Lhůta k uhrazení poplatku se však stanoví podle odstavce 3 tohoto článku.

§ 7 Výnos z poplatku plyne provozovateli distribuční soustavy za účelem pokrytí nákladů souvisejících s plněním úkolů veřejné služby uvedených v článku 24 [ustanovení, které bylo později změněno tak, že byl rozšířen okruh osob, kterým plyne výnos z poplatku a uvedeno rozdělení tohoto výnosu].

§ 8 Povinnost k platbě poplatku vzniká od ledna 2004.

§ 9 Náklady související s plněním úkolů veřejné služby uvedených v článku 24, které překračují částku poplatků vybraných podle tohoto článku, nese provozovatel distribuční soustavy jakožto provozní náklady. Promítnutí těchto nákladů do sazeb upravují federální právní předpisy.

[...]“

- 5 Článek 26 nařízení „o elektřině“ byl několikrát změněn a naposledy nařízením ze dne 20. července 2011 (*Moniteur belge* ze dne 10. srpna 2011) a nařízením ze dne 21. prosince, kterým se upravuje daňové řízení v regionu Brusel-hlavní město (*Moniteur belge* ze dne 8. února 2013). V současnosti zní odstavec 2 tohoto článku následovně:

„Povinnost k platbě tohoto poplatku vzniká k prvnímu dni kalendářního měsíce. Poplatník je osvobozen od poplatku za proudovou hodnotu poskytovanou odběratelům pro železniční či tramvajovou síť nebo pro síť metra [...]“

- 6 Na základě těchto změn byl sazebník poplatků uvedený v odstavci 4 zmíněného článku 26 mírně upraven.
- 7 Článek 24 nařízení „o elektřině“, na který odkazuje čl. 26 odst. 7 tohoto nařízení, uvádí úkoly veřejné služby, jejichž náklady nese provozovatel soustavy a zní takto:

„Provozovatel distribuční soustavy plní úkoly veřejné služby vymezené níže v bodech 1 až 5:

1. poskytování minimálních plynulých dodávek elektřiny pro spotřebu domácností, a to za podmínek stanovených v nařízení ze dne 11. července 1991;
2. poskytování dodávek elektřiny se zvláštní sociální sazbou pro osoby a za podmínek, jež jsou vymezeny ve federálních právních předpisech;
3. poskytování informací, instrukcí, zařízení, služeb a finanční podpory všem kategoriím oprávněných a neoprávněných konečných odběratelů za účelem podpory racionálního využívání elektřiny. Provozovatel distribuční soustavy ve spolupráci s útvarem vypracuje za tímto účelem tříletý program racionálního využívání elektřiny.
4. případně odkup elektřiny vyrobené při vysoce kvalitní kombinované výrobě tepla a elektřiny, která není spotřebována provozovatelem ani dodávána třetím osobám, a to v mezích svých vlastních potřeb.
5.
 - a) výstavba, údržba a obnova zařízení veřejného osvětlení u komunikací a komunálních veřejných ploch, a to při respektování pravomocí obcí stanovených v článku 135 nového zákona o obcích a podle tříletého programu vypracovaného každou obcí po dohodě s provozovatelem distribuční soustavy;
 - b) dodávky elektřiny do těchto zařízení;
6. zajišťování služby veřejného ochránce práv a informování domácností o cenách a podmínkách dodávek elektřiny.“

- 8 Výše uvedené úkoly byly později změněny, přičemž naposledy nařízením ze dne 20. července 2011 (*Moniteur belge* ze dne 10. srpna 2011). Tyto úkoly jsou v současnosti vymezeny takto:

„Článek 24

§1. Provozovatel distribuční soustavy a dodavatelé plní každý v rámci své působnosti povinnosti v oblasti veřejných služeb stanovené níže v bodech 1 a 2:

1. poskytování minimálních plynulých dodávek elektřiny pro spotřebu domácností, a to za podmínek stanovených v kapitole IVa;
2. poskytování dodávek elektřiny se zvláštní sociální sazbou pro osoby a za podmínek, jež jsou stanoveny ve federálních předpisech a v kapitole IVa;

§2. Institut plní povinnosti v oblasti veřejných služeb týkající se podpory racionálního využívání elektřiny prostřednictvím poskytování informací, instrukcí, zařízení, služeb a finanční podpory všem kategoriím konečných odběratelů, jakož i místním dodavatelům, kteří zcela nebo zčásti uspokojují potřeby svých odběratelů prostřednictvím zařízení, které vyrábí elektřinu, je umístěno v omezené a přesně vymezené zeměpisné oblasti a je připojeno za měřidlem společného připojení nebo soukromé sítě, do které dodávají elektřinu [...]

Článek 24a

Provozovatel distribuční soustavy plní kromě toho následující úkoly veřejné služby:

1. odkup vyrobené zelené elektřiny, která není spotřebována provozovatelem ani dodávána třetím osobám, a to v mezích svých vlastních potřeb;
2. výlučné úkoly týkající se výstavby, údržby a obnovy zařízení veřejného osvětlení u komunikací a komunálních zelených ploch, a to při respektování pravomocí vymezených v článku 135 nového zákona o obcích a podle tříletého programu vypracovaného každou obcí po dohodě s provozovatelem distribuční soustavy nebo na základě žádostí o dodatečné práce, jakož i dodávky energie do těchto elektrických zařízení, přičemž mají přednost výrobní zařízení, která využívají obnovitelné zdroje energie nebo vysoce kvalitní kombinované výroby tepla a elektřiny, přičemž tyto úkoly zahrnují cíle zvýšení energetické účinnosti a úspory spotřeby. [...]
3. plnění úkolu dodavatele poslední instance a zajišťování monitorovací služby pro odběratele, kteří k němu budou v rámci plnění tohoto úkolu převedeni;
4. informování domácností i podnikatelů připojených k síti nízkého napětí o cenách a podmínkách připojení a o dodávkách;
5. na internetových stránkách šíření informací týkajících se jednotlivých opatření souvisejících s přijímáním odběratelů-domácností, jež byla přijata provozovatelem distribuční soustavy v rámci plnění svých úkolů jakožto dodavatele poslední instance;
6. každoročně předání zprávy o kvalitě zpřístupňování služeb domácnostem v rámci plnění svých úkolů jakožto dodavatele poslední instance určené Brugel [Bruselskému regulačnímu orgánu pro trh s plynem a elektřinou];
7. každoročně předání zprávy o programu závazků, jimiž provozovatel distribuční soustavy zajišťuje vyloučení jakékoli diskriminační praxe regulačnímu orgánu Brugel. Brugel předává tuto zprávu a své stanovisko vládě a zveřejňuje ji;

8. v případě, že elektřina je odebírána z distribuční soustavy, dodávky elektřiny pro dočasné akce uspořádané na komunikacích za technických a finančních podmínek stanovených v technickém řádu soustavy nebo na jeho základě.“
9. Nařízení regionu Brusel-hlavní město ze dne 1. dubna 2004 o organizaci trhu s plynem v regionu Brusel-hlavní město, o poplatcích za přepravní cesty pro plyn a elektřinu a o změně nařízení ze dne 19. července 2001 o organizaci trhu s elektřinou v regionu Brusel-hlavní město (*Moniteur belge* ze dne 26. dubna 2004, s. 34281) upravuje uložení příspěvku v oblasti dodávek plynu, který je splatný k 1. červenci 2004 (dále jen „nařízení ‚o plynu‘“). V původním znění článek 20 tohoto nařízení stanovil:

„Náklady spojené s plněním úkolů veřejné služby stanovených v článku 18 nese provozovatel soustavy jakožto provozní náklady. Promítnutí těchto nákladů do sazeb je upraveno federálními právními předpisy.“

10. Uvedený článek 20 nařízení „o plynu“ byl zrušen nařízením ze dne 20. července 2011, kterým se mění nařízení „o plynu“ (*Moniteur belge* ze dne 10. srpna 2011) a nahrazen článkem 20p, který stanoví:

„§ 1 Udělením koncese na poskytování dodávek na základě článku 15 vzniká povinnost fyzické či právnické osoby, která je držitelem této koncese a která je v dalším nazývána poplatníkem, k měsíční platbě poplatku.

§ 2 Povinnost k platbě tohoto poplatku vzniká k prvnímu dni kalendářního měsíce. Lze jej uhradit do 15. dne následujícího měsíce.

§ 3 S výhradou ustanovení druhého pododstavce se poplatek vypočítá na základě přistavené kapacity využívané provozovatelem soustavy v odběrných místech, jež se nacházejí v regionu Brusel-hlavní město, u konečných odběratelů. Přistavená kapacita se stanoví podle maximálního průtoku plynu v metrech krychlových za hodinu, pro nějž je měřidlo určeno. U konečných odběratelů, jejichž měřidlo má přistavenou kapacitu 6 nebo 10 m³/h, zohlední poplatek poslední platnou standardizovanou roční spotřebu vypočítanou na základě MIG použitelného v regionu Brusel-hlavní město.

§ 4 Poplatek, který má být měsíčně vybírán, je stanoven na:

1. 0,2 eura na měřidlo, jehož přistavená kapacita je 6 nebo 10 m³/h, pokud je vypočítaná standardizovaná roční spotřeba 5000 kWh nebo nižší;
2. 0,7 eura na měřidlo, jehož přistavená kapacita je 6 nebo 10 m³/h, pokud je vypočítaná standardizovaná roční spotřeba 5 000 kWh nebo vyšší;
3. 1,7 eura na měřidlo, jehož přistavená kapacita je 16 m³/h;
4. 4,2 eura na měřidlo, jehož přistavená kapacita je 25 m³/h;
5. 8,4 eura na měřidlo, jehož přistavená kapacita je 40 m³/h;
6. 21 eura na měřidlo, jehož přistavená kapacita je 65 m³/h;
7. 29,2 eura na měřidlo, jehož přistavená kapacita je 100 m³/h;
8. 37,5 eura na měřidlo, jehož přistavená kapacita je 160 m³/h;
9. 54,2 eura na měřidlo, jehož přistavená kapacita je vyšší než 160 m³/h.

Výše uvedené částky jsou každoročně přizpůsobovány spotřebitelskému indexu cen v království. [...]

§ 5 Vláda stanoví prováděcí opatření k tomuto článku. Může zejména uložit provozovateli distribuční soustavy a uživatelům přímých rozvodů, aby jí poskytly údaje potřebné k výběru poplatku.

Vláda může pověřit provozovatele distribuční soustavy, aby zaslal poplatníkům výměr poplatku. Ve výměru se uvádí zejména období, za něž je poplatek vyměřen, základ pro jeho výpočet, jeho sazba, datum splatnosti a způsob jeho úhrady. Zasláním nebo nezasláním tohoto výměru přitom nejsou dotčeny práva a povinnosti poplatníků.

§ 6 Poplatek je vybírán a vymáhán podle pravidel stanovených v člancích [13 až 19], 22 a 23 nařízení, kterým se upravuje daňové řízení v regionu Brusel-hlavní město.

§ 7 Výnos z poplatku plyne do fondů uvedených v čl. 2 bodech 15 a 16 nařízení ze dne 12. prosince 1991 o vytvoření rozpočtových fondů a to následujícím způsobem:

1. 5 % do Fondu energetické pomoci [...];
2. 95 % do Fondu energetické politiky.

§ 8 Povinnost k platbě poplatku vzniká od ledna 2012.“

- 11 Úkoly veřejné služby, které plní provozovatel plynárenské soustavy, jsou vymezeny v článku 18 nařízení „o plynu“, který v původním znění stanovil:

„Provozovatel soustavy plní následující úkoly veřejné služby:

1. poskytování dodávek plynu se zvláštní sociální sazbou pro osoby a za podmínek, jež jsou stanoveny ve federálních právních předpisech;
2. úkol spočívající v prevenci přerušení dodávek plynu a zásahu při něm, který je vymezen v nařízení ze dne 11. března 1999;
3. prevenční činnost za účelem zajištění maximální bezpečnosti při používání plynu pro domácí účely;
4. zajišťování služby veřejného ochránce práv a poskytování odběratelům-domácnostem informací o cenách a podmínkách dodávek plynu;
5. poskytování informací, instrukcí, zařízení, služeb a finanční podpory všem kategoriím oprávněných a neoprávněných konečných odběratelů za účelem podpory racionálního využívání plynu. Provozovatel distribuční soustavy ve spolupráci s Útvarem vypracuje za tímto účelem tříletý program racionálního využívání plynu.“

- 12 Úkoly veřejné služby jsou od srpna 2011 vymezeny takto:

„Článek 18

Provozovatel soustavy a dodavatelé plní každý v rámci své působnosti úkoly a povinnosti v oblasti veřejných služeb stanovené níže v bodech 1 až 3:

1. poskytování minimálních plynulých dodávek plynu pro spotřebu domácností, a to za podmínek stanovených v kapitole Va;

2. poskytování dodávek plynu se zvláštní sociální sazbou pro osoby a za podmínek, jež jsou stanoveny ve federálních právních předpisech a v kapitole Va;
3. poskytování bezplatné služby prevence rizik v oblasti používání zemního plynu domácnostem, které o tuto službu požádají. Vláda stanoví obsah a podmínky plnění tohoto úkolu.

Článek 18a

Provozovatel distribuční soustavy plní kromě toho následující úkoly veřejné služby:

1. zajišťování monitorovací služby týkající se odběratelů a poskytování informací o cenách a podmínkách připojení domácnostem;
2. podpora racionálního využívání plynu prostřednictvím poskytování informací, instrukcí, zařízení, služeb a finanční podpory obcím a jiným konečným odběratelům.

[...]

- 13 Článek 9 královského výnosu ze dne 29. února 2004 o všeobecné tarifní struktuře a o základních zásadách a postupech v oblasti sazeb a účetnictví provozovatelů distribučních soustav pro zemní plyn, kteří působí na belgickém území (*Moniteur belge* ze dne 11. března 2004) zní následovně:

„Do vyúčtování sazeb se zahrnují tarifní položky spojené s daněmi, poplatky, příspěvky a náhradami. Tyto položky nejsou sazbami ve smyslu článků 3 až 8 tohoto výnosu, avšak musí být zahrnuty do vyúčtování sazeb uživatelům soustavy. Patří k nim případně:

1. příspěvky či náhrady za účelem financování povinností v oblasti veřejných služeb, u nichž se rozlišuje mezi opatřeními sociální povahy, opatřeními na podporu racionálního využívání energie, opatřeními na podporu využívání obnovitelných zdrojů energie a zařízení, která vyrábějí teplo a elektřinu vysoce kvalitní kombinovanou výrobou [...]

- 14 Článek 1 královského výnosu ze dne 3. dubna 2003 o fakturách za dodávku elektřiny a plynu (*Moniteur belge* ze dne 2. května 2003) stanoví:

„Opravné faktury zaslané konečným odběratelům elektřiny připojeným k síti nízkého napětí po odečtení údajů z měřidla elektřiny a konečným odběratelům plynu, jejichž roční spotřeba je 60 000 kWh nebo nižší, po odečtení údajů z měřidla plynu, musí obsahovat alespoň následující údaje:

[...]

10. podrobný výpočet částky, která má být uhrazena;
11. sazba použitelná na přenos;
12. sazba použitelná na distribuci;
13. poplatky vybrané všemi orgány veřejné moci souhrnně podle kategorií;

[...]

- 15 Federální zákon ze dne 29. dubna 1999 o organizaci trhu s elektřinou v článku 22a stanoví:

„§ 1 Federální příspěvek určený k vyrovnání ušlého zisku obcí vyplývajícího z liberalizace trhu s elektřinou je každoročně ukládán na následujícím základě:[...]

[...]

§ 4 Příspěvek uvedený v předchozích odstavcích vybírají provozovatelé distribuční soustavy.

Provozovatelé distribuční soustavy mohou formou příplatku k sazbám za připojení k dotčené distribuční soustavě ukládaného poplatníkům v závislosti na místě odběru přenést federální příspěvek určený k vyrovnání ušlého zisku obcí v důsledku liberalizace trhu s elektřinou na své odběratele, kteří jej pak mohou vyúčtovat svým odběratelům až do okamžiku, kdy je příplatek konečně vyúčtován tomu, kdo spotřeboval MWh pro svou potřebu.“

- 16 Článek 3 ministerské vyhlášky ze dne 13. května 2005 o provádění uvedeného článku 22a (*Moniteur belge* ze dne 18. května 2005, s. 23450) stanoví:

„Federální příspěvek uvedený v článku 22a zákona je měsíčně vyúčtováván konečným odběratelům následujícím způsobem: [...]“.

Skutečnosti předcházející sporu a postup před zahájením soudního řízení

- 17 Od vstupu nařízení „o elektřině“ a „o plynu“ v platnost společnost Electrabel SA (dále jen „Electrabel“), která je dodavatelem elektřiny a plynu, účtovala unijním orgánům usazeným v Bruselu příspěvky související s dodávkou elektřiny a plynu, které byly od 1. července 2004 uváděny na fakturách odděleně pod názvem „regionální příspěvky“.
- 18 Od srpna 2004 se unijní orgány zabývaly otázkou týkající se povahy těchto příspěvků, jakož i povahy věcně obdobných federálních příspěvků na plyn a elektřinu. Vzhledem k tomu, že Komise měla za to, že sporné příspěvky mají povahu nepřímých daní, požádala dopisem ze dne 28. července 2005 belgické federální orgány, jakož i orgány regionu Brusel-hlavní město o osvobození od těchto příspěvků a o navrácení uhrazených příspěvků a od tohoto data pozastavila platbu regionálních a federálních příspěvků společnosti Electrabel.
- 19 Dopisy ze dne 3. března 2006, 20. prosince 2007 a 18. dubna 2008 federální orgány přiznaly požadované osvobození od federálních příspěvků, přičemž měly za to, že mohou být považovány za poplatek z prodeje, který tvoří součást ceny.
- 20 V září 2008 však Komise uhradila částky odpovídající regionálním příspěvkům a poté je nadále hradila, aby zabránila přerušení dodávek ze strany společnosti Electrabel, která byla sama povinna uhradit tyto částky provozovateli soustavy, a sice společnosti Sibelga, která je jediným interkomunálním provozovatelem elektroenergetické a plynárenské soustavy v regionu Brusel-hlavní město.
- 21 Dopisem ze dne 3. ledna 2007 příslušný ministr regionu Brusel-hlavní město odpověděl, že nemůže vyhovět žádosti Komise ze dne 28. července 2005, jelikož příspěvek na elektřinu je protiplněním za určitou službu, která Komisi byla nebo mohla být poskytnuta, a že nařízení „o elektřině“ neukládá Komisi žádnou daňovou povinnost, neboť toto nařízení se vztahuje jen na držitele povolení k poskytování dodávek, a sice v projednávaném případě jen na společnost Electrabel.
- 22 Dopisem ze dne 21. prosince 2007 příslušný ministr regionu Brusel-hlavní město vyličil důvody, pro které nesdílí názor Komise, že většina služeb uvedených v článku 24 nařízení „o elektřině“ nemůže být Komisi poskytnuta. Poté ministr odkázal – pokud jde o povahu dotčeného příspěvku – na rozsudek Komise v. Belgie (C-437/04, EU:C:2007:178) a zdůraznil, že na rozdíl od federálního příspěvku se příspěvek stanovený v článku 26 nařízení „o elektřině“ uplatňuje jen na držitele povolení k poskytování dodávek a jeho smluvní nebo hospodářské přenesení těmito držiteli na jejich odběratele nemůže vést k osvobození od tohoto poplatku.

- 23 Dne 27. června 2008 Komise zaslala belgickému království první výzvu dopisem, na kterou tento členský stát odpověděl dopisem ze dne 9. září 2008.
- 24 V odpovědi na dopis ze dne 10. listopadu 2008, ve kterém Komise formálně požádala příslušného ministra regionu-Brusel-hlavní město o navrácení částek uhrazených jakožto sporné příspěvky, tento ministr nevyhověl této žádosti s odůvodněním, že se jedná o smluvní vztahy mezi unijními orgány a dodavatelem, kterým je společnost Electrabel.
- 25 Po zaujetí tohoto stanoviska Komise zaslala belgickým orgánům dne 15. dubna 2009 doplňující výzvu dopisem, v níž uvedla, že použití článku 26 nařízení „o elektřině“ a článku 20 nařízení „o plynu“ na unijní orgány porušuje daňovou imunitu, kterou mají orgány na základě článku 3 Protokolu. Komise v podstatě uvedla, že sporné příspěvky jsou nepřímými daněmi a jejich přenesení na konečné odběratele nijak nevyplývá ze smluvního ustanovení, které by bylo svobodně sjednáno s dodavateli energie. Komise rovněž uvedla, že tyto příspěvky mají povahu daně, a nikoli odměny, neboť nesplňují podmínky stanovené judikaturou Soudního dvora k tomu, aby mohly být kvalifikovány jako „odměny za veřejně prospěšné služby“ ve smyslu čl. 3 druhého pododstavce Protokolu.
- 26 Příslušný ministr regionu Brusel-hlavní město zpochybnil tuto analýzu Komise v dopise ze dne 10. června 2009, přičemž v podstatě uvedl, že cílem sledovaným dotčenými příspěvky je financování úkolů veřejné služby týkajících se politiky v oblasti životního prostředí, unijním orgánům je poskytováno nebo může být poskytováno několik služeb uvedených v nařízeních „o elektřině“ a „plynu“ a unijní orgány nejsou poplatníky sporných příspěvků, jelikož tyto příspěvky jsou jim účtovány jen na základě smluv, které uzavřely s dodavateli elektřiny a plynu.
- 27 Dopisem ze dne 27. února 2012 Komise zaslala Belgickému království odůvodněné stanovisko podle článku 258 SFEU, na které odpověděly belgické orgány dopisem ze dne 23. dubna 2012, v němž zopakovaly svůj předchozí postoj.
- 28 Vzhledem k tomu, že argumentace Belgického království Komisi nepřesvědčila, rozhodla se podat žalobu Soudnímu dvoru.
- 29 Souběžně s řízením o žalobě na určení nesplnění povinnosti zahájeným před Soudním dvorem, zahájily unijní orgány na vnitrostátní úrovni správní a soudní řízení za účelem navrácení částek odpovídajících sporným příspěvkům, o kterých mají za to, že je uhradily bezdůvodně.

K žalobě

K použití čl. 3 druhého pododstavce Protokolu

Argumentace účastníků řízení

- 30 Pokud jde o povahu sporných příspěvků, Komise poznamenává, že podle judikatury Soudního dvora platí, že kvalifikace zdanění, daně, cla nebo poplatku z hlediska unijního práva přísluší Soudnímu dvoru podle objektivních vlastností zdanění nezávisle na jeho kvalifikaci podle vnitrostátního práva (Bautiaa a Société française maritime, C-197/94 a C-252/94, EU:C:1996:47, bod 39 a citovaná judikatura).
- 31 Má za to, že základní vlastností nepřímé daně je, že tato daň je vybírána při příležitosti výdaje nebo spotřeby, zatímco přímá daň je uplatněna na příjem nebo majetek. Skutečností zakládající povinnost k úhradě sporných příspěvků je podle ní jen pouhé držení povolení nebo koncese na poskytování elektřiny a plynu, které nijak nesouvisí s majetkem nebo příjmem dodavatele elektřiny nebo provozovatelem plynárenské soustavy. Domnívá se, že tato skutečnost zakládající povinnost k úhradě

uvedených příspěvků je ve skutečnosti neoddělitelně spjata se spotřebou elektřiny nebo plynu v závislosti na proudové hodnotě poskytnuté konečnému odběrateli. Je to podle ní ostatně prokázáno skutečností, že výše těchto příspěvků je vypočítána na základě této proudové hodnoty.

- 32 Komise má proto za to, že sporné příspěvky jsou nepřímými daněmi, které jsou součástí spotřebních cen elektřiny a plynu, jež byly vyúčtovány unijním orgánům ve smyslu čl. 3 druhého pododstavce Protokolu. V tomto ohledu není podle ní pro kvalifikaci daně důležité, kdo je formálně kvalifikován „poplatníkem“ této daně. Má za to, že skutečnost, že neexistuje zákonná povinnost přenést daň, nemění spotřební daň na přímou daň z příjmů nebo majetku.
- 33 Komise tvrdí, že další podmínky použití čl. 3 druhého pododstavce Protokolu jsou v tomto případě splněny. Elektřina nebo plyn musí být totiž podle Komise přirovnány k nehmotnému majetku, který Komise koupila pro své úřední potřeby ve větším množství.
- 34 Belgické království má za to, že daňová imunita upravená v Protokolu platí jen ve vztahu k vnitrostátním právním předpisům, které „ukládají“ unijním orgánům přímé nebo nepřímé daně, a naproti tomu nelze ji uplatnit, pokud smluvní ustanovení přenesou na tyto orgány zátěž, kterou si svobodně sjednaly se svým smluvním partnerem.
- 35 Tento stát tvrdí, že v projednávaném případě nařízení „o elektřině“ určuje za poplatníka příspěvku na elektřinu držitele koncese na dodávání elektřiny a nařízení „o plynu“ určuje za poplatníka příspěvku na plyn provozovatele distribuční soustavy. Má proto za to, že vzhledem k tomu, že unijní orgány nejsou označeny za poplatníky, nelze na ně uplatnit daňovou imunitu upravenou v článku 3 Protokolu, jelikož žádný legislativní ani správní předpis neukládá vymezeným poplatníkům, aby smluvně přenesli sporné příspěvky na své odběratele. Kromě toho se domnívá, že situace na trhu, byť by všichni dodavatelé přenášeli sporné příspěvky na své konečné zákazníky, nemůže založit daňovou imunitu unijních orgánů (rozsudek Komise v. Belgie, C-437/04, EU:C:2007:178, body 53 a 58).
- 36 Případné přenesení sporných příspěvků nemůže podle Belgického království změnit tyto příspěvky na nepřímé daně ve vztahu k unijním orgánům vzhledem ke smluvnímu vztahu mezi těmito orgány a jejich dodavatelem, který sám o sobě postačuje k prokázání toho, že ve vztahu k těmto orgánům nemůže být použita kvalifikace „daně“. Má za to, že není ostatně důležité, zda jsou sporné příspěvky kvalifikovány jako „nepřímé daně“ nebo „přímé daně“, neboť dlužníkem stanoveným právními předpisy je výslovně identifikovaný smluvní partner unijních orgánů. Je tudíž toho názoru, že na sporné příspěvky se nevztahuje působnost článku 3 Protokolu.
- 37 Kromě toho tvrdí, že nelze přirovnávat sporné příspěvky k federálnímu příspěvku zavedenému federálním zákonem ze dne 29. dubna 1999, jelikož v čl. 22a odst. 4 tohoto zákona byli koneční odběratelé výslovně určeni jako poplatníci federálního příspěvku.

Závěry Soudního dvora

- 38 Je třeba připomenout, že Soudní dvůr rozhodl, že článek 3 Protokolu zavádí v prvním a druhém pododstavci dva různé režimy imunity podle toho, zda se jedná o přímé, nebo nepřímé daně, přičemž rozdíl mezi těmito režimy je podstatný pro účely posouzení otázky imunity (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Belgie, C-437/04, EU:C:2007:178, body 36 až 38, jakož i citovaná judikatura).
- 39 V tomto případě je nesporné, že sporné příspěvky nejsou uplatňovány na příjmy nebo majetek ve smyslu judikatury Soudního dvora (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Belgie C-437/04, EU:C:2007:178, bod 44). Dále je třeba konstatovat, že dodavatelé elektřiny a plynu zahrnují sporné příspěvky do faktur vztahujících se k těmto dodávkám, jež jsou zasílány unijním orgánům. Tyto příspěvky musí být tudíž považovány za nepřímé daně, na které se vztahuje čl. 3 druhý pododstavec Protokolu.

- 40 Je tedy třeba v tomto ohledu zdůraznit, že závěry, ke kterým dospěl Soudní dvůr v rozsudku Komise v. Belgie (C-437/04, EU:C:2007:178), nejsou použitelné v projednávané věci. Ve věci, ve které byl vydán tento rozsudek, se totiž jednalo o přímou daň uloženou vlastníkům práv k nemovitostem, přičemž tato daň byla smluvně přenesena na unijní orgány jakožto na nájemce.
- 41 Pokud jde o podmínky použití čl. 3 druhého pododstavce Protokolu, není zpochybňováno, že dodávky elektřiny a plynu unijním orgánům sídlícím v regionu Brusel-hlavní město byly předmětem větších nákupů využitých pro úřední potřeby těchto orgánů a nezbytných k jejich řádnému fungování. Ze žádné skutečnosti ve spisu předloženém Soudnímu dvoru nevyplývá, že by prováděním těchto opatření byla narušena hospodářská soutěž.
- 42 Belgické království má za to, že i kdyby sporné příspěvky musely být kvalifikovány jako „nepřímé daně“, nemůže být použit čl. 3 druhý pododstavec Protokolu, neboť podle dotčené vnitrostátní právní úpravy nejsou unijní orgány označeny za poplatníky těchto příspěvků.
- 43 V tomto ohledu je třeba konstatovat – jak uvedl generální advokát v bodech 59 a 60 svého stanoviska – že ze znění čl. 3 druhého pododstavce Protokolu nevyplývá, že Unie musí být ve vnitrostátní právní úpravě určena jako poplatník nepřímých daní, v tomto případě sporných příspěvků, k tomu, aby bylo možné uplatnit imunitu upravenou v tomto ustanovení. Toto ustanovení totiž vyžaduje jen to, aby tyto nepřímé daně, „[tvořily] součást ceny nemovitostí“ nebo věcí movitých a aby tyto ceny „zahrn[ovaly]“ takové daně.
- 44 Je třeba kromě toho poznamenat, že například v systému daně z přidané hodnoty, na který je čl. 3 druhý pododstavec Protokolu často uplatňován, je jako osoba povinna k dani určen nikoli konečný spotřebitel, nýbrž dodavatel zboží nebo poskytovatel služeb.
- 45 Skutečnost, že unijní orgány jsou dotčenou právní úpravou určeny jako poplatníci, není tudíž podmínkou pro použití čl. 3 druhého pododstavce Protokolu.
- 46 Belgické království kromě toho uvádí, že imunita upravená v čl. 3 druhém pododstavci Protokolu se neuplatní, pokud je dotčená nepřímá daň přenesena na základě platné vnitrostátní úpravy na unijní orgány.
- 47 Ani takováto podmínka není uvedena ve znění předmětného ustanovení.
- 48 Z povahy a základních vlastností dotčeného daňového režimu však vyplývá, že předmětná nepřímá daň byla navržena a zavedena s cílem přenést ji na konečného spotřebitele.
- 49 Několik skutečností prokazuje, že tomu tak je v tomto případě.
- 50 Je třeba konstatovat, že dotčená vnitrostátní právní úprava podrobně vymezila základní vlastnosti sporných příspěvků, jako jsou základ pro jejich výpočet a jejich sazba, tím, že odkázala na spotřebu a konečné odběratele.
- 51 Článek 26 odst. 3 nařízení „o elektřině“ stanoví, že příspěvek na elektřinu je vypočítán na základě proudové kapacity hlavního jističe poskytnuté konečným odběratelům. Článek 20p odst. 3 nařízení „o plynu“ také stanoví, že příspěvek na plyn se počítá na základě přistavené kapacity měřidel umístěných u konečných odběratelů.
- 52 Článek 26 odst. 4 nařízení „o elektřině“ v platném znění a čl. 20p odst. 4 nařízení „o plynu“ konkrétně upravují měsíčně vybírané poplatky. Tyto poplatky podle posledně uvedeného ustanovení zohledňují rovněž poslední roční spotřebu.

- 53 Článek 9 královského výnosu ze dne 29. února 2004 a článek 1 královského výnosu ze dne 3. dubna 2003 stanovují, že veškeré daně, poplatky a příspěvky vybrané všemi orgány veřejné moci jsou zahrnuty do faktur týkajících se dodávek elektřiny a plynu zaslaných konečným odběratelům a jsou v nich konkrétně a odděleně uvedeny.
- 54 Článek 26 odst. 2 nařízení „o elektřině“ v platném znění stanoví, že poplatník je osvobozen od poplatku za proudovou hodnotu poskytnutou odběratelům pro železniční či tramvajovou síť nebo pro síť metra. Z toho vyplývá, že region Brusel-hlavní město měl v úmyslu přiznat provozovatelům tohoto druhu činnosti daňovou výhodu, což svědčí o tom, že zákonodárce vyšel z předpokladu, že dotčenou nepřímou daň nese konečný spotřebitel a že pokud provozovatelé dotčených soustav nejsou takto osvobozeni, jsou povinni ji uhradit.
- 55 Tyto závěry nejsou vyvráceny skutečností, že článek 22a federálního zákona ze dne 29. dubna 1999 výslovně stanoví možnost přenést federální příspěvek na konečného spotřebitele. Odlišné zacházení s federálním a regionálním příspěvkem, které jsou obdobné povahy, by totiž mohl svědčit o nesoudržnosti daňového systému tohoto členského státu.
- 56 Nakonec je třeba uvést, že podle znění čl. 3 druhého pododstavce Protokolu mohou být dotčené příspěvky prominuty nebo navráceny.
- 57 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba konstatovat, že sporné příspěvky a jejich uplatnění splňují podmínky stanovené v čl. 3 druhém pododstavci Protokolu.

K použití čl. 3 třetího pododstavce Protokolu

Argumentace účastníků řízení

- 58 Komise tvrdí, že sporné příspěvky nemohou být kvalifikovány jako poplatky představující „pouhou odměnu za veřejně prospěšné služby“ ve smyslu čl. 3 třetího pododstavce Protokolu. Podle judikatury Soudního dvora totiž podle ní platí, že příspěvek může představovat pouhou odměnu za veřejně prospěšné služby ve smyslu tohoto ustanovení jen tehdy, když takové služby jsou nebo alespoň mohou být poskytnuty těm, kteří jej mají uhradit (rozsudek AGF Belgium, C-191/94, EU:C:1996:144, bod 26). Tvrdí kromě toho, že kvalifikace poplatku jako „odměny za veřejně prospěšnou službu“ vyžaduje existenci vztahu přímé úměrnosti mezi skutečnými náklady na tuto službu a poplatkem zaplaceným příjemcem služby (rozsudek Evropské společnosti, C-199/05, EU:C:2006:678, bod 25). Tyto dvě podmínky jsou podle Komise v projednávaném případě splněny.
- 59 Pokud jde o první z těchto podmínek, Komise tvrdí, že u příspěvku na elektřinu belgické orgány ve svých odpovědích na výzvy dopisem a odůvodněné stanovisko identifikovaly tři následující úkoly, z jejichž plnění mají nebo mohou mít prospěch unijní orgány, a sice programy podpory racionálního využívání elektřiny, odkup elektřiny vyrobené při kombinované výrobě tepla a elektřiny a veřejné osvětlení.
- 60 Pokud jde o první z těchto úkolů, který zahrnuje poskytování prémie, takový program nelze podle Komise pokládat za službu. Co se týče druhého úkolu, a sice odkupu elektřiny vyrobené při kombinované výrobě tepla a elektřiny provozovatelem soustavy, Komise má za to, že unijní orgány nejsou poskytovateli služeb ani nevykonávají činnosti za účelem zisku. Pokud jde o třetí úkol týkající se veřejného osvětlení, jedná se podle ní o veřejně prospěšnou službu, která není určena konkrétně unijním orgánům, nýbrž je poskytována jakékoli osobě nacházející se v ulicích Bruselu bez ohledu na to, zda je či není konečným zákazníkem dodavatele elektřiny. Tvrdí, že příspěvek přitom může být kvalifikován jako „odměna za veřejně prospěšnou službu“ jen za podmínky, že je nebo může být protiplněním za určitou službu konkrétně poskytnutou tomu, kdo musí tento příspěvek uhradit.

- 61 Pokud jde o příspěvek na plyn, unijní orgány nemohou mít podle Komise prospěch ze splnění úkolů uvedených v člancích 18 a 18a nařízení „o plynu“, neboť tyto úkoly se týkají jen domácností, osob, na které se vztahuje zvláštní sociální sazba a obcí.
- 62 Co se týče druhé podmínky stanovené judikaturou Soudního dvora, Komise uvádí, že příspěvek na elektřinu se vypočítá v poměru k proudové hodnotě hlavního jističe poskytnuté konečnému odběrateli, takže neexistuje žádná souvislost mezi částkou uhrazenou unijními orgány a náklady na údajné jim poskytnuté služby. Komise odkazuje v tomto ohledu na příklad služby veřejného osvětlení, kdy velcí spotřebitelé elektřiny, kteří platí vyšší příspěvek, nemají větší prospěch z veřejného osvětlení než jiní spotřebitelé. Pokud jde o příspěvek na plyn, má za to, že tento se vypočítá v poměru k spotřebovaným kilowatthodinám a neexistuje u něj žádný vztah přímé úměrnosti mezi skutečnými náklady na službu a poplatkem uhrazeným příjemcem.
- 63 Belgické království, které se opírá o rozsudek AGF Belgium (C-191/94, EU:C:1996:144, body 25 a 26), tvrdí, že veřejně prospěšné služby, se kterými jsou spojeny sporné příspěvky, splňují první podmínku, kterou v tomto ohledu ukládá judikatura Soudního dvora, a sice mohou být poskytnuty unijním orgánům. Tento stát má konkrétně za to, že programy týkající se racionálního využívání elektřiny a plynu zahrnují prvky, zejména prémie, ze kterých mohou mít prospěch unijní orgány tím, že provedou opatření k zajištění energetické účinnosti. Belgické království uvádí v tomto ohledu tabulku, v níž jsou zaznamenány částky prémie, z nichž měly v posledních letech prospěch unijní orgány.
- 64 Uvedené orgány mohou mít podle tohoto státu prospěch také z opatření týkajících se odkupu elektřiny vyrobené při kombinované výrobě tepla a elektřiny, neboť mají vhodná zařízení. Stejně úvahy platí podle něj ve vztahu ke službě veřejného osvětlení, ze kterého mohou mít prospěch unijní orgány. Tvrdí, že bez ohledu na skutečnost, že Protokol ani judikatura Soudního dvora nevyžaduje, aby byly služby „konkrétně“ poskytovány příjemcům, je část veřejného osvětlení regionu Brusel-hlavní město konkrétně určena unijním orgánům a zejména přizpůsobena jejich konkrétním požadavkům.
- 65 Druhá podmínka stanovená judikaturou Soudního dvora je podle Belgického království v tomto případě rovněž splněna. Má totiž za to, že sporné příspěvky jsou počítány podle proudové hodnoty hlavního jističe poskytnuté uživatelům soustavy, což prokazuje souvislost mezi výši těchto příspěvků a poskytnutou službou. Tvrdí, že kritérium poskytnuté kapacity je patrně jediným účinným kritériem konkrétně ve vztahu k veřejnému osvětlení, u kterého je velmi obtížné měřit jeho prospěch.

Závěry Soudního dvora

- 66 Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že obě podmínky musí být splněny k tomu, aby mohl být učiněn závěr, že taková nepřímá daň, jako jsou sporné příspěvky, představuje pouhou odměnu za veřejně prospěšné služby ve smyslu čl. 3 třetího pododstavce Protokolu. První z těchto podmínek je, že takové služby jsou nebo alespoň mohou být poskytnuty těm, kteří jsou povinni takovou nepřímou daň odvést (rozsudek AGF Belgium, C-191/94, EU:C:1996:144, bod 26). Druhou podmínkou je, že musí existovat vztah přímé úměrnosti mezi skutečnými náklady na tuto službu a daní odvedenou příjemcem služby (rozsudek Evropské společnosti, C-199/05, EU:C:2006:678, bod 25). Obě tyto podmínky jsou kumulativní.
- 67 Je třeba konstatovat, že dotčená vnitrostátní právní úprava v člancích 24 a 24a nařízení „o elektřině“, jakož i v člancích 18 a 18a nařízení „o plynu“ přesně vymezuje úkoly veřejné služby, které musí být financovány výnosem ze sporných příspěvků.
- 68 Jak však uznává samo Belgické království, unijním orgánům nemohou být poskytnuty všechny služby, které vyplývají z těchto úkolů. Jedná se zejména o poskytování minimálních plynulých dodávek elektřiny a plynu pro spotřebu domácností a poskytování dodávek elektřiny a plynu se zvláštní sociální

sazbou. Belgické království uznává, že unijní orgány mohou mít prospěch jen ze tří z těchto úkolů, a sice z odkupu elektřiny vyrobené při kombinované výrobě tepla a elektřiny, podpory racionálního využívání elektřiny a plynu a veřejného osvětlení.

- 69 Jak kromě toho vyplývá z dotčené vnitrostátní právní úpravy, částky pocházející ze sporných příspěvků mají kryt náklady na všechny úkoly veřejné služby stanovené v této právní úpravě.
- 70 Je tudíž nutno konstatovat, že sporné příspěvky uhrazené unijními orgány slouží rovněž k financování úkolů veřejné služby, ze kterých nemohou mít tyto orgány prospěch. Ze samotné této skutečnosti proto vyplývá, že první podmínka uvedená v bodě 66 tohoto rozsudku není splněna a rovněž, že pokud jde o druhou podmínku, neexistuje vztah přímé úměrnosti mezi výší sporných příspěvků a skutečnými náklady na veřejné služby stanovené ve vnitrostátní právní úpravě.
- 71 Neexistence takového vztahu musí být konstatována i ve vztahu ke třem úkolům veřejné služby, ze kterých mohou mít prospěch unijní orgány.
- 72 Základ pro výpočet sporných příspěvků nemá totiž dostatečný vztah k běžným jednotkám měření používaným pro měření elektřiny vyrobené při kombinované výrobě tepla a elektřiny, kterými by mohla být kilowatthodina, nebo pro měření veřejného osvětlení, kterými by mohla být rozloha osvětleného území nebo měrná jednotka množství světelné energie.
- 73 I když unijním orgánům mohou být tedy poskytnuty některé veřejně prospěšné služby, dotčená vnitrostátní úprava neumožňuje určit v jakém rozsahu.
- 74 Vztah přímé úměrnosti vyžadovaný judikaturou Soudního dvora mezi skutečnými náklady na úkoly veřejné služby stanovené vnitrostátní právní úpravou a spornými příspěvky, které musí hradit unijní orgány jakožto příjemci těchto služeb, v tomto případě tudíž chybí.
- 75 Je proto třeba konstatovat, že Belgické království tím, že nepřiznalo unijním orgánům osvobození od příspěvků stanovených v článku 26 nařízení „o elektřině“ v platném znění, jakož i v článku 20 nařízení „o plynu“ v platném znění, a tím, že odmítlo vrátit tyto příspěvky takto obdržené regionem Brusel-hlavní město, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 3 druhého pododstavce Protokolu.

K nákladům řízení

- 76 Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala po Belgickém království náhradu nákladů řízení a bylo zjištěno nesplnění povinnosti, je důvodné tomuto státu uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

- 1) **Belgické království tím, že nepřiznalo orgánům Evropské unie osvobození od příspěvků stanovených v článku 26 nařízení o organizaci trhu s elektřinou v regionu Brusel-hlavní město v platném znění, jakož i v článku 20 nařízení o organizaci trhu s plynem v regionu Brusel-hlavní město v platném znění, a tím, že odmítlo vrátit tyto příspěvky takto obdržené regionem Brusel-hlavní město, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 3 druhého pododstavce Protokolu ze dne 8. dubna 1965 o výsadách a imunitách Evropské unie, který byl původně přílohou Smlouvy o vytvoření jednotné Rady a jednotné Komise Evropských společenství a nyní je podle Lisabonské smlouvy přílohou Smluv o EU, o FEU a o ESAE jakožto protokol č. 7.**

2) Belgickému království se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.